

COMUNICAT DE PRESĂ NR. 19/24

Luxemburg, 30 ianuarie 2024

Hotărârea Curții în cauza C-560/20 | -Landeshauptmann von Wien (Reîntregirea familiei cu un minor refugiat)

Un refugiat minor neînsoțit recunoscut are dreptul la reîntregirea familiei cu părinții săi, chiar dacă a devenit major în cursul procedurii de reîntregire a familiei

În împrejurările excepționale ale speței, un permis de intrare și de ședere trebuie acordat și surorii majore a acestui refugiat, care necesită asistența permanentă a părinților săi din cauza unei boli grave

Curtea de Justiție precizează că un refugiat minor neînsoțit are dreptul la reîntregirea familiei cu părinții săi chiar dacă a devenit major în cursul procedurii de reîntregire a familiei. Reîntregirea familiei trebuie extinsă în mod excepțional la o soră majoră atunci când aceasta necesită asistența permanentă a părinților săi din cauza unei boli grave. În caz contrar, refugiatul ar fi, *de facto*, privat de dreptul său la reîntregirea familiei cu părinții săi. Acest drept nu poate fi supus condiției ca refugiatul minor sau părinții săi să dispună de o locuință, de o asigurare de sănătate, precum și de resurse suficiente pentru ei și pentru soră.

În urma obținerii de către un sirian minor neînsoțit a statutului de refugiat în Austria, părinții săi, precum și sora sa majoră au dorit să obțină permise de ședere în acest stat pentru a se putea alătura. Autoritățile austriece au respins aceste cereri, pentru motivul că, ulterior depunerii lor, tânărul sirian a devenit major, precum și cereri ulterioare de reîntregire a familiei.

Părinții și sora au contestat acest din urmă refuz la Tribunalul Administrativ din Viena. Acesta a solicitat Curții de Justiție să interpreteze Directiva privind dreptul la reîntregirea familiei¹. El arată, printre altele că, din cauza unei paralizii cerebrale, sora depinde în mod total și permanent de asistența părinților săi, astfel încât aceștia nu ar putea să o lase singură în Siria.

Curtea de Justiție reamintește că directiva acordă o protecție specifică refugiaților. Din cauza vulnerabilității lor deosebite, aceasta favorizează în mod specific refugiații minori neînsoțiți prin acordarea dreptului la reîntregirea familiei cu părinții lor.

În primul rând, Curtea statuează că **un refugiat minor neînsoțit, devenit major în cursul procedurii referitoare la cererea de reîntregire a familiei cu părinții săi, are dreptul la o asemenea reîntregire**². Astfel, acest drept nu poate depinde de celeritatea mai mare sau mai mică cu care cererea este examinată. Prin urmare, cererea nu poate fi respinsă pentru motivul că refugiatul nu mai este minor la data deciziei referitoare la această cerere.

În al doilea rând, Curtea arată că, din cauza bolii surorii refugiatului minor, în cazul în care ea nu ar beneficia de reîntregirea familiei cu acesta din urmă în același timp cu părinții săi, refugiatul ar fi, *de facto*, privat de dreptul său la reîntregirea familiei cu aceștia, dat fiind că este imposibil pentru părinții săi să se alătore fiului lor fără a-și duce fiica împreună cu ei. Or, un asemenea rezultat ar fi incompatibil cu caracterul necondiționat al acestui drept și ar pune în

discuție efectul util al acestuia, încălcând atât obiectivul Directivei privind dreptul la reîntregirea familiei, cât și cerințele care decurg din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, care vizează respectarea vieții private și de familie, precum și drepturile minorului, pe care trebuie să le garanteze directiva menționată.

Curtea constată, în al treilea rând, că nu se poate impune nici refugiatului minor, nici părinților săi să dispună pentru ei înșiși și pentru sora grav bolnavă de o locuință suficient de mare, de o asigurare medicală, precum și de suficiente resurse. Astfel, unui refugiat minor neînsoțit îi este practic imposibil să îndeplinească asemenea condiții. De asemenea, este extrem de dificil pentru părinții unui atare minor să îndeplinească aceste condiții înainte chiar de a se alătura copilului. Prin urmare, a condiționa posibilitatea reîntregirii familiei refugiaților minori neînsoțiți cu părinții lor de respectarea condițiilor menționate ar echivala în realitate cu privarea acestor minori de dreptul lor la o asemenea reîntregire.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Este de competența instanței naționale să soluționeze cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral și, dacă este cazul, rezumatul](#) hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 5536

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106

Rămâneți conectați!

¹ [Directiva 2003/86/CE](#) a Consiliului din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reîntregirea familiei.

² În Hotărârea din 12 aprilie 2018, A și S, [C-550/16](#), Curtea a statuat deja că un minor neînsoțit care devine major în cursul procedurii *de azil* își păstrează dreptul la reîntregirea familiei. O astfel de cerere de reîntregire a familiei trebuie să intervină însă într-un termen rezonabil, în principiu trei luni calculat de la data la care minorului în cauză i-a fost recunoscută calitatea de refugiat (a se vedea [CP nr. 40/18](#)).